

حقوق بشر

کانون وکلای دادگستری
استان همدان

"حقوق انسان به عنوان انسان"

با وجود امضاهایی که کشورهای دنیا در پای اعلامیه جهانی حقوق بشر نهاده اند، در عمل در سراسر جهان هر روز این حقوق را نقض می کنند. در روز دهم دسامبر ۱۹۴۸ النور روزولت، بیوه رئیس جمهور سابق آمریکا، فرانکین روزولت، اعلامیه جهانی حقوق بشر را در محل سازمان ملل در پاریس خواند و مجمع عمومی سازمان ملل متحد آن را تصویب کرد. برای نخستین بار در تاریخ بشریت ۴۶ عضو سازمان ملل متحد اعلام کردند که بر سر حقوق با هم به توافق رسیده اند که همه انسان ها بایست از آن برخوردار باشند ۸ کشور از جمله اتحاد جماهیر شوروی، عربستان سعودی و آفریقا جنوبی به این اعلامی رأی دادند.

نخستین اصل اعلامیه جهانی حقوق بشر سازمان ملل متحد می گوید: تمام افراد بشر آزاد زاده می شوند و از لحاظ حیثیت و کرامت و حقوق با هم برابرند. «ایده های اساسی ای که در این اعلامیه ۳۰ ماده ای آمده و در سطح بین المللی مطرح گشتند حاصل صدها سال تفکر درباره حقوق انسان به عنوان انسان بودند.

در سال های پس از تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر اصولی تکمیلی به آن افزوده شد تا روشن گردد که اسیران جنگی، قربانیان شکنجه و کودکان نیز انسان هایی هستند که باید از حقوق پایه ای بشری برخوردار باشند.

اصل ۲۵ اعلامیه جهانی حقوق بشر می گوید: هر شخص حق دارد که از سطح زندگی مناسب برای تأمین سلامتی و راه خود و خانواده ش به ویژه از حیث خوراک، پوشاک، مسکن، مراقبت پزشکی و خدمات اجتماعی ضروری برخوردار شود. اما هر روز صدها هزار انسان در جهان بر اثر گرسنگی می میرند.

نقض حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران از بدو استقرارش در ۱۳۵۸ تاکنون همواره در مورد همه اقلیت ها مانند نویسندگان، هنرمندان، آموزگاران، دانشگاهیان، دانشجویان، روزنامه نگاران، وکلا، فعالان حقوق بشر، شهروندان خارجی و دوتابعیتی، زنان، کودکان، اقلیت های دینی، اتنیکی، جنسیتی و... صورت گرفته است.

